Prolixe.i.longe.extenſe.cumulate.copioſe
Prop̄tetius.tiſſime.aduer.i.expedite.velocit̄.
Prope aduer.loci.i.iuxta.ſecus.ꝛ dr̄ a pro. Et
cōpatur ppe propi⁹ ꝓxime aduer.et ꝯponitur
deprope. Et cor.pro
Propenſius aduer.i.extenſius
Propere aduer.velociter celeriter.et cor.penl̄.
Propter aduer.loci.i.iuxta.cōminus.ꝛ dicit̄
a pro.ponitur etiā ꝑ cōiunctione cauſali.vt ꝑ
pter te factum eſt hoc.
Propterea.i.idcirco.ideo.ꝯiunctio cauſalis
Prochpudor eſt interiectio vituperātis vl̄ do
lentꝫ cū aliq̄s pudorē.i.ꝯfuſiōeꝫ alicui adijcit
vt videt̄ dicere Pap. Alij dicūt ꝙ pch pudor
ſunt due ptes.ꝛ duob⁹ accētib⁹ regēde.ꝛ pch
interiectio.ꝛ pudor nomē.qꝛ interiectō ꝯponi
nō pt. Rō qꝛ ꝓpriū paſſiōis eſt deſtruē.et cuꝫ
interiectio deſignet affectiōeꝫ paſſiōis.naturā
habet ꝯpoſitōi ꝯtrariā.ꝛ ppter hoc conſueuit
abſcōdita voce pferri. Cum ergo dr̄ prochpu/
dor prochdolor ſunt interiectoes.expōne.i.in
loco interiectionū videntur poni
Prorſus.i.penitus.oīno.pculdubio.pfecto.
Proſentice.i.hūiliatiue ꝛ depcatorie ꝛ depcatie
Protenus aduer.loci.ꝛ eſt ꝯpoſitū a prope vl̄
procul ꝛ ten⁹ ꝛ ſignat lōge vt dicat̄.pten⁹ q̄ſi
procul a tenus.i.pcul a ppe. Vn̄ Virgilius i
quinto enei. Tartareā intendit vocē q̄ prote/
nus om̄e. Contremuit nemus.
Protin⁹ aduer.tpis vl̄ ordis.i.cito.ſtati.ꝯti/
nuo.vl̄ ꝯſt̄er.ꝛ cor.pe. Vn̄ Ouidi⁹ epi. Pro
tin⁹ abductis ſonuerūt pectora palmis.
Pubetenꝰ due ptes ſūt.i.vſqꝫ ad pubtatꝫ tp̄s
Publicitus aduer.i.publice Et dicitur a pub
licus Et cor.ci.
Pulſum aduer.a pello lis.

De Q

Qua eſt interrogatiū ꝑ locū.vt qua tranſiſti.
Reſponſiua eius.hac illac iſtac.
Qua de re.i.ppter quā rē.cur quō.qua rōne.
Quadragies aduer.nūeri.i.q̄draginta vicib⁹.
Qualiter aduer.interrogatiuū
Quā eſt ꝯiunctio diſcretiua vl̄ electiua.vt di
ues eſſe volo q̄ꝫ paup.vel Bonū eſt ſperare in
dn̄o q̄ꝫ ſperare in pncipib⁹. Etiā eſt aduer.ſili
tudinis.vt tā plato q̄ꝫ ſortes legit. Etia eſt ad
uer.ꝯpandi.vt ille eſt maior q̄ꝫ ille.ꝛ ē aduer.
quātitatis.vt iſte q̄ꝫ pt legit. Et ſm hāc ſigni/
ficatiōeꝫ pōt quātus deriuari a q̄ꝫ. Et q̄ꝫ ꝯponi
tur ꝑ geminationē ꝛ dr̄ q̄ꝫq̄ꝫ.i.q̄ꝫuis ꝯiunctio
aduerſatiua.
Quālibet.i.q̄ꝫuis.ꝛ acuit̄ penul. Vn̄ Grego.
Multū reliquit q̄ q̄ꝫlibet parū tm̄ deſeruit.
Quāobrem aduer.interrogandi ſm Donatū
ꝛ acuit̄ penl̄.ſm q̄ſdā et videt̄ eſſe quedā irre/
gularis aggregatio dictionum q̄ ponitur loco
vnius dictionis potius q̄ꝫ vera cōpoſitio
Quāuis.i.q̄ꝫq̄ꝫ vel licet.tamē ꝯiunctio aduer
ſatiua.et acuit̄ penul.
Quanā.i.in q̄ pte ſillabice hꝫ nam ſm Pap.
Quādiu qn̄ eſt vna ps acuit̄ penl̄.vide etiaꝫ
ſup̄ in diu. Et eſt q̄ꝫdiu vſqꝫ ad quē finem vel
vſqꝫ ad qd̄ tempus ſm Pap.
Quādo deriuat̄ a q̄ꝫ ꝛ eſt aduer.tpis. Et eſt in
terrogatiuū.infinitiuū.relatiū. Et cōponit̄ vl̄
ſillabicat̄.et dr̄ qn̄qꝫ et qn̄cūqꝫ et qn̄quidem.i.
qꝛ.et cor.q̄. Itē ſiquādo.nequādo.aliqn̄ ante
penul.acuūt. Et nota ꝙ qn̄ hꝫ ſex cōpoſitiōes
tm̄ ſm aliquos.vt ſiqn̄ neqn̄ aliqn̄ quqꝫ qn̄/
qn̄ qn̄cūqꝫ. Ex hoc patet ꝙ quādoquidem nō
eſt cōpoſitio vera.ſed ponitur aliqn̄ loco vni⁹
partis. Et eſt potius q̄dam vocum congeries
irregularis q̄ꝫ cōpoſitio.et tūc accentuatur acſi
eſſet vna dictio.vt exemplo.defacili.decetero.
eximprouiſo ꝛ cetera ꝯſimilia.
Quanq̄ꝫ.i.q̄ꝫuis.licet. Et nota ꝙ q̄ꝫq̄ꝫ ꝛ ſimi/
lia habentia m.ante q.p n ſcribūtur
Quātiſp.i.q̄ꝫtum.vt quātiſper valet res iſta.
Tantiſper.
Quātotius aduer.i.q̄ꝫto ocius.velocius.citi
us.ꝛ cōponitur a quāto ꝛ ocius aduerbio
Quāto min⁹ due ptes ſunt ſicut ꝛ quāto ma/
gis.et ita ſub duobus accētib⁹ ſunt proferen/
de ſm Hug.in libro de dubio accentu
Quapropter.i.q̄ꝫobrem.ppterea.quo pacto
Quaſi i.ſicuti.tanq̄ꝫ.velut. Et ponit̄ quaſi ali
qn̄ ꝑ ſimilitudine.aliqn̄ pro veritate. Pro ſi/
militudine. Unde Paulus. Quaſi triſtes ſe
autē gaudentes. Pro veritate.vt in euāgelio
Johānis. Vidimus gloriā eius quaſi vnige/
niti a patre. Aliqn̄ nihil differt vtꝝ pro ſimi/
litudine an pro veritate ponat̄.vt Job. Qua
ſi impios pcuſſit eos in loco videntium. Sed
ibi. Sicut impius inimicus meus ꝛ aduerſa
rius me⁹ quaſi iniqu⁹. Sicut ꝛ quaſi vt vult
Gregorius ꝑ affirmatione potius q̄ꝫ pro ſi/
militudine dictum videtur
Quatenus vide infra in quatinus
Quater aduerbiū numeri a quatuor deriuat̄.
ꝛ ſcribitur per vnū t.et breuiatur qua. Unde
Oratius in prima epiſtola. Me quater vn/
denos ſcias impleuiſſe decembris. Quattu/
or autem nomen ꝑ duplex t ſcribitur.

Quaternati aduer. i. ꝑ q̄ternos . ⁊ d̄r a q̄tern⁹
Quatinus put eſt ꝯiūctio cauſalis ꝑ i ſcribi/
tur ⁊ deriuat a qua. Poteſt etiā eſſe ꝯiūctio ad
iūctiua. ſʒ qua tenus ꝑ e. ſunt due ꝑtes. ⁊ acui
tur te. Vn̄ in greciſmo d̄r. Dictio quatin⁹ eſt
oratio qua tenus eſto. Dictio ſub media bre/
uis eſt oratio lōga. ſi fiat proſa. breuiat tamen
vtraqꝫ metrū. Et nota ꝙ vt ꝙ ⁊ quatinus. con
iunctiones adinuicē in hoc differūt. qꝛ vt cau
ſam remotiorē. ſed quatinus recipit cauſam ꝓ
pinquorem. ꝙ vero ꝑtinet ad vtrūqꝫ. Vn̄ incō
grue d̄r. Volo quatinus legas. ſʒ bn̄ d̄r. Volo
vt legas. qꝛ volūtas longiſſima eſt ⁊ nimium
infinita Poſt quatinus ergo vl' ꝙ recte ſeq̄tur
hec ꝯiunctio. vt hoc modo. Rogo vos vt qua
tinus mihi veſtꝝ auxiliū impendatis. Vel ſic
Poſtulo ꝙ mihi dignemini ꝓuidere vt poſſiꝫ
in ſtudio cōmorari. Sʒ non adeo bn̄ d̄r Ro/
go vos vt bn̄ mihi faciatis ꝙ vl' quatin⁹ poſ/
ſim in ſtudio ꝑmanere
Que ꝯiūctio copulatiua ꝑ e ſolū ſcribit᷑. ⁊ idē
eſt ꝙ ⁊. Qn̄ eſt ꝓnomen ſcribit᷑ ꝑ ae dipthon/
gum que. ⁊ i ſingulari feminino. ⁊ i plurali neu
tro. Et eſt interrogatiuū. relatiuū ⁊ infinitū
Quia ⁊ quoniā in eodē ſenſu. ſed quoniā pro
prie ꝑponit᷑. ⁊ ſic ſequētē ſenſuʒ alligat. vt quo
niā diſcis diſco. Quia quippe poſtponit᷑ ⁊ ſu
periorē ſenſum cōfirmat. vt ſcio qꝛ didici. ⁊ qꝛ
ſillabicatur. ⁊ d̄r q̇anā. i. quia vel cur. Vn̄ vir
gilius. Heu q̇anā tanti tinxerūt ethera nimbi
Quidem cōiunctio affirmatiua. ⁊ coꝛ. primā.
vn̄ Facetus. Mente quidē leta decoratur flo/
rida vita. Et inde ꝯponitur ſiq̄dē. Equidē āt
ſimplex ē. vide ſupra in ſuo loco in e litera
Qui diu due ꝑtes ꝓ vno affirmatiuo aduer/
bio id eſt certe. vere
Quin. i. vt nō vel vt coniunctio adiunctiua.
Quin. i. ergo coniūctio eſt collectiua. quin id
eſt potius. aduerbiū eligendi. Quin. i. cur nō
vel cur aduerbium interrogandi. Quin id eſt
certe aduer. affirmādi. Quin. i. inſuꝑ aduerbi
um ordinis. Et cōponitur. quinetiā. i. inſuꝑ.
aduerbiū ordis ſꝫm Hug. Itē inuenitur quin/
imo. i. poti⁹ vel certe aduerbiū affirmādi vl' eli
gendi. vel poſſunt eſſe due ꝑtes. Et ſcias ꝙ in
Luce euāgelio vbi d̄r. Quinimo beati qui au
diunt verbū dei ⁊ cuſtodiūt illud. Ita diſtin/
guendū eē videtur. Quinimo beati. et deinde
beati q̇ audiūt v̄bū dei et cuſtodiūt illud. Et ꝓ
du. penul'. quinimo qꝛ imo hʒ ꝑmā longā.
Quindecies aduer. i. quindecim vicibus
Quinetiā aduerbiū ordinis. i. inſuꝑ. et dici/
tur a quin et etiam.

Quinimo. vide in quin.
Quinpotius. i. magis ſꝫm Pap̄.
Quinquageſies aduerbium nūeri id eſt quīq̄
ginta vicib⁹ ⁊ d̄r a quinq̄ginta. ſꝫm Pap̄.
Quinquies id eſt quinqꝫ vicibus
Quippe. i. nimiꝝ ſine dubio certe ꝯfirmatiuū
aduer. Eſt ei ſicut ſcꝫ videlꝫ ⁊ ꝓd. ꝑmā poſitōe
Quo interrogatiuū ad locū vt Quo vadis.
Reſpōſiua eius huc. illuc. iſtuc.
Quocirca eſt cōpoſitū a q̄ ⁊ circa. Et nota ꝙ
circa ꝑ ꝑpoſitōnē vel potius ꝑ quedā irregu/
laritatē iūgit᷑ cū iſtis ſcꝫ quo circa ꝓ ꝯiūctōe.
cauſali vel illatia. Circūcirca vl' circūquaqꝫ.
Quodā modo due partes ſunt vnde duobuſ
accētibus regende ſunt Quidā tamē grauant
mo ⁊ tunc dicemus ꝙ non eſt ibi compoſitio.
ſed quedam irregularis vocum ꝯgeries ſun/
gens loco vnius dictionis.
Quo minus due dictiones ſunt Pap̄. tamen
dicit quominus id eſt aliter non pro vna dic
tione ſumens
Quo modo due partes ſunt in euāgelio Lu.
ij. vt Quo mō fiet iſtd̄ q̄m viꝝ non ꝯgnoſco
Aliquādo quomodo videtur eſſe dictio com
poſita ſed potius eſt ibi queda irregularis vo
cum congeries q̇ ponit᷑ loco vnius dcōnis vt
q̄mo. i. q̄l'r et tunc accentuatur ac ſi eſſet vna di
ctio ⁊ acuitur quo ſed mo grauatur.
Quondam aduerbium tꝑis. ꝑ q. ſcribitur. qꝫ
deriuatur a quando
Quoniā coniunctio cauſalis vel ſubcōtinua
tiuā. Cauſal' vt Quoniam ꝓdeſt tibi lege. ſb
continuatiua vt Quoniam ambulat mouet᷑
Sic quoqꝫ quia. vl' ergo vna pars eſt ſꝫm Pa
p̄. Et differt q̄m a quia ſicut habes in quia.
Quoniā quidē id eſt quia vel ergo vna pars
eſt cōpoſita a quoniā ⁊ quidē. ⁊ tūc grauatur
q̇ et acuit᷑ ni. Poſſunt etiaꝫ eſſe due partes et
tunc duobus accentibus regunt᷑ ⁊ acuitur q̇ ⁊
ſcribit᷑ tunc q̄m. ꝑ. m. ⁊ tunc quoniamquidem
idē eſt qd̄. qꝛ certe. et ſic ſumitur ꝑma. Coꝛ. xv
Quoniamquidē per hominem mors ⁊c.
Quoqꝫ eſt cōiūctio copl'atia Accipitur enim
pro et vl' etiam ⁊ notat q̄nqꝫ ſil'itudinē vt Tu
quoqꝫ fac ſimile tamen loco aduerbij inueni/
tur pro certe.
Quorſum id eſt verſus quam partē Et com/
ponitur a quo ⁊ verſum et ſyllabicatur quor/
ſum ⁊ dicitur quorſumcumqꝫ id eſt v̄ſus quā
cumqꝫ partem ſꝫm Hug.
Quotidie aduerbium tꝑis ⁊ dicitur a quot ⁊
dies quod vicioſe ſcribitur ꝑ. c. vt vult Hug.
Nam per. q. ſcribi debet. Hoc etiaꝫ vult Pap.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et a quotidie dr̄ quotidianus na.nū.ſic a me ridie meridian⁹ na.nū. Un̄ quotidianū in pa ter noſter debet ſcribi p q.

Quotiens aduer.numeri.i.frequēter.multoti ens. Quotiēs.i.quot vicibus.cui reſpōdetur ſemel bis ter ⁊ ſil'ia.et deriuatur a quotus.⁊ ſil ſcribatur quotienſcunq̄

Quouſq̄.i.q̄diu aduer.tpis. Quouſq̄ id eſt ad quē locū aduerbiū loci.vñ. Temp⁹ ſine lo cum dic ſignificare quouſq̄

Quur.aduer.interrogandi pt deriuari a qui.et ſcribitur per q.et geminū u vel poteſt deriuari a gtio cui⁹ de quis.⁊ tūc debet ſcribi p c.⁊ vnu₃ u.ſic cur.⁊ ita cōmunit̄ ſcribit̄ ſm modernos.

De R

Racha eſt interiectio affectū indignātis oſtē/ dēs.ſicut cū dolem⁹.dicim⁹ heu.⁊ cū letamur vach.⁊ ſil'r cū indignamur dicim⁹ racha. Uel racha.i.inanis ⁊ vacuus quā vulgata iniuria abſq̄ ſenſu.vel abſq̄ cerebro dicere poſſum⁹. ⁊ eſt hebreū ⁊ acuit̄ in fine. Sed prius dictū melius valet.

Radicit⁹ aduer.i.funditus vſq̄ ad radicem.

Rancorditer aduer.i.iraſcibiliter.

Raptim aduer.i.feſtinātér.violent q̄ſi raptū.

Raro aduer.id eſt interdū.aliquando.

Re ppoſitio inſeparabilis aliqñ notat reiteratō nē. Un̄ Hec tria ſignat re ſurſum retroq̄ ↄtra

Repente id eſt cito.ſubito.

Reuera id eſt certe.veraciter aduerbiū.⁊ eſt cō poſitū.vel ſunt due ptes poſite p vna.

Retro aduer.loci. Et ↄponit̄ cū de vt Deretro Et cor.re.naturalit̄.vt in Aurora dr̄. Deretro reſpiciat aīo quicūq̄ relinquit

Retrorſum id eſt de ſummo vſq̄ ad infimū de orſum vel tergotenus

Rite.i.recte.ſm Priſtianū.et dr̄ a ritu. Pap. ſo dicit. Rite recte iuxta morē legittime.pbe.

Ripatim aduer.i.p ripas.vel de ripa in ripam ⁊ deſignat locū ripa₊.ſicut oſtiatim oſtio₊.

Roſim aduer.i.mordaciter.a rodo dis.

Ruſius vel rurſum id eſt denuo.ite₊.

De S

Sagaciter id eſt prudenter.ingenioſe

Saltem cōiunctio aduerſatiua.cum diminu tione p ſincopam fit a ſalutem.et eſt tractum a captiuis qui quando capti erant ex timore nō valentes loqui integre dicebāt. Saltem ſaltē ſaltem.quaſi diceret.vt vitam ⁊ ſalutem non amitterent. Item inuenitur ſaltim p i.⁊ dicit̄ a ſaltu. Un̄ dicit Priſtian⁹ in.xvi.li. Saltu ſaltuatim vel ſaltim id eſt ſaltādo.⁊ eſt aduer bium qualitatis. Unde Saltim ſaltando.ſ₃ ſaltem diminuendo.

Sane id eſt certe.bene.recte.

Sat aduerbium per apocopam fit a ſatis.et ponitur loco nominis.vt ſat eſt id eſt ſufficit. ſm Papiam.

Satyrice id eſt reprehenſorie.

Satis aduer.qualitatis S₃ ponit̄ qñq̄ pro ſufficiens.vnde Lucanus. Tu ſatis ad vires romana in carmina dandas. Et inde per apo/ copam ſat.

Satius id eſt melius aduer.compandi ⁊ dici tur a ſatis. Un̄ dicit Priſtianus i tractatu ad uerbio₊. Satius p melius.vnde Aug. Sa tius eſt mori fame q̄ veſci idolatico.et ſcribit̄ per t.qd̄ accipit ſonum de c.quidam legunt ibi ſautius p u.ſed male ⁊ corrupte.

Scilicet id eſt ſcire lic₃.nimirum aduer.ē af/ firmādi.vel coniunctio copulatiua vel expoſi tiua ſm quoſdam.

Se ppoſitio eſt ⁊ inuenit̄ ſolū p cōpoſitiōem Sex em̄ ſunt ppoſitiones q̄ non inueniuntur niſi in cōpoſitione.ſc₃ di dis re ſe an cō. Et ſi/ gnat ſe aliqñ ſine vt ſegnis.q̄ſi ſine igne. Et ſe dul⁹.ſine dolo. Aliqñ ſeorſum vt ſeduco qua/ ſi ſeorſum duco. Item ſe etiā eſt pronomen.et geminatur ſeſe.

Secretim ſecreto.vel ſecrete id eſt occulte.

Secundum illud nomē ponit̄ loco aduerbij loci.vel qualitatis.vel potius ſimilitudinis. Cum dr̄ Scd̄m Lucam.vbi greci dicunt Ca ta Lucam.

Secus a ſe ppoſitiōe deriuatur ⁊ deſeruit actō caſui.vt Secus petrū.i.iuxta petru₃. Poteſt etiā eſſe aduerbiū ⁊ eſt ſecus idem qd̄ aliter vl̄ alias.vel ppe.vel iuxta. Et ſm quoſdam ide₃ dr̄ ſecius. Itē in greciſmo dr̄. Dic ſecus eſſe ali ter iuxtaq̄ localiter vnū. Dices aſt aliud tu di ces qualitatiue

Sed coniunctio eſt aduerſatiua.et debet ſcribi p d. Antiqui em̄ dicebāt ſedum pro ſed. Nos vero duas lr̄as vltimas abſcindimus et dici/ mus ſed per apocopām.

Sedecies id eſt ſedecim vicibus.

Sedenim vna pars vel loco vnius partis eſt Unde in verſibus Sillabe legitur. Sancto/ rū ſedenim cūcte lux libera carni. Un̄.ij. Ma chabe.vij. Sedenim mundi creator ⁊c.

Sedtamen id eſt atcōtra.aliquādo ſunt due ptes.aliqñ eſt dictio compoſita.⁊ tunc grauat̄ ta.vel eſt quedam irregularis vocū congeries que ponitur pro vna dictione.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf